

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Égyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr
Fél évre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ 10 „
Égyeszám . . .	10 „

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasasos petit sorért 5 kr. — Tübbesári vagy terje- || Nyílt térben való közlemények után három hasasos sorért 15 krajczár delmes hirdetésekéül árleendőek adatik. || számították.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez 51 az 81. szám alá Vácra küldendők.

Hirdetések fölvetének a sikert. Iparint. könyvnyomdájában, a művezető által.

Kéziratok vissza nem adataknak.

Terménykereskedelmünk ügyében.

Vác, jun. 23-án.

D. B.*) A helybeli piaczon, különösen a hetivásároknál, a terménykereskedésben előforduló rendeltenségek és vizsályok nagy részben az alkuszok és hajhászok közti viszony bizonytalanságából, főleg pedig a hajhászok visszaéléseiből származnak. Ha a hetivásáron rendet fenntartani akarunk, akkor mindenképp ezen elharapózott bajon segítenünk kell.

A hajhászok oly egyének, kik a terménykereskedést nem érik, az egész héten át — kivéve a keddi és pénteki hetivásári napokat — nem egyébként, mint rongyszáccsal foglalkoznak; a hetivásárokon pedig az cladóknak mint szakavatott alkuszok mutatják be magukat.

Vegyük csak tekintetbe a felelősséget, mely az alkuszra hárulnik a gabnakereskedésnél, mindjárt felfogjuk, hogy ezen viszonyt szabályozni egy fellátható városi bíróságnak legelő feladata lenne.

Egy rendes alkusz által történt adás vagy bevés törvényszerű és jogérvényes. Ha egy alkusz valamit vesz, azt a tulajdonos nem adhatja drágábbban, vagy olcsóbban, mint a vévés történt; szintén ezen viszony áll fenn, ha az alkusz elad.

De egészen másképp áll a dolog, ha a hajhász vesz. Az ily emberek csak a hasznót akarják, jakármeley áru és mintholgy ügyérköztök semmi felelősséggel nincs összekötve, a rászéledést nem kériük. Ők a piacra árniul többet igrének, és ha sikerül egy földmiveltő az cladára rábírnai, a szegényi megcsalottól 40 — 50 krajczárnak a raktárban a már megállapított árból levonni. Ilyenkor a tulajdonos azt gondolván, hogy egy rendes alkuszszal volt dolga, igazgatók keressédk, a törvénysekéhez

*) Kérlek levelezédk által megpeneltett ezkésztésze folytatn készen van a fennálló törvényekkel dezhangzatos hozott szabályzat és legközelebbi adatk. — addig is bekeltettségé folytatn közöljük alopmezéket. Szék.

fordul, hol pedig szakemberek hiányában, gyakran abderitai módon bíznak el. Így már többször megtörtént, miké a jámbor gabmatulajdonos, vagy sokkal olcsóbban adja el az árut, vagy — a mi nem ritka eset — kénytelen gubnyájt laza, a szomszéd faluba, vinni.

A terménykereskedésünk ezen és más számos rákbajján segitendő: ajánlanám, ha a városi hivatal egy szakértékből álló enquettet hívna egybe, a mely egy életbe léptetendő vizsályos t. bíróságot szervezne.*)

Az enquette tagjai képnének: ügyvédek, termelők, gabnakereskedők, molnárook, sertéskereskedők és alkuszok. Ezek tanácskoznának a szükségess szabályokról, a melyek városunk kereskedelmének emelésére és felvirágzására nem csakély befolyással lennének.

Pár szó a váczi lövölde mulatóteremnek építéséhez.

Kérfülből 10 éve, hogy a helybeli lövöldeépület nagybővítésének szükségese beismerték. Az akkori fővezérmester, telenbelsé Pentz Ferencz ur. Pán pesti építész barátja által készített ismét akkor mindjárt egy csezszerű tervet a szükségess átalakításhoz.

Ezen terv szerint a lövölde temető felőli oldalán kellett volna összekötni egy 4t-és tánczterem t. emelői épülettel, emelőfelo és alsó padlaját bal lábbal fel kellett volna emelni, és a fedézetet átalakítani. Mindez körülbelül 13000 forintba került volna akkor, mely összeg azonban, dacára egyekes áldozatkészségének, nem volt előtervezhető, az építkezés elmaradt, a kedvező alkalom elcsúsz, az olcsó építkezési idő lejárt felhasználatlannal.

Mostanság, midőn az építkezés létszerre költségesebb, ismét építkezni akarunk, de a kivétel körüli vélemények eltérők.

Némelyek szeretnék, egy Pán terv szerint szárláran épült táncztermet kötni össze a főépülettel. Azonban ezen terv kivétel egy részről lehetetlen, midőn körülbelül mely évvel ezélt, a régi épület ura

*) Itt bocsasson meg levelezédk, ha on által előre tervezett névsort nem közöljük, ne praeteracta a jó akaratot, s főleg a szabad választási jogot. Szék.

feléss és átalakításra a társaság tökégt fölémészett; másrésről ezáltal, mert ha még hajlandók volnánk is, az ott levő magashatol, dombot, annyira megásni, hogy a padlat nem esnék azonnal a föld alá, a tervezett épületet mindig eltemetéssel fenyegetné a magasabban fekvő homok-út. Ezen-föld anyiban is hátrányos ezen terv kivétel, mert az építkezésrel egy teljes nyári időnyit fosztaná meg a közönséget és a tekezőpályva szükségképi áthelyezése által mindenkorra kéffél szakítani azt, elzárlván, messze hátravetné a tézőket.

De, eltekintve mindezekről, a téli időnyre nézve sem volna egy oly nagy tánczterem építésében semmi czélszerűség.

Képzéljük egy bílt zivaratos téli estén a lövöldebe vezető hosszú úton, hideg eső vagy hófergetegben, három-négy báliasan ültözött nék a váczi nyomorításos közlekedési eszközökön. . . bizony, az a tánczterem, melybe anyil sanaryussal juthat el a mulatni vágyó közönség, használatra ezáltal, jövedelmére néve hiálatalan lesz.

De hát a főkérdés, hogy mivel felezzük a társaság túlterhelése nélküli ezáltal és a fölösleges kiadásokat? Hol van erre a felelet?

A társulatnak ma nincs tökéje, az évi beüzemelését fölemészti a rendes kiadások. Hogy tehát a költségek valamiképp fedezhető legyenek, szükségese volna fölvenni egy oly tököt, melynek kamajta a mostani ár-folyam szerint felugrna 800 frt. Miből akarjunk először fizetni csak ezt a kamatot, s miből akarjuk másodszor törleszteni a tökét, mi bírtoztokhoz?

Vannak mások, kik csak egy könnyű nyári épület létrehozását ohajtanák, és pedig a lövölde belsejében, homokzattal a csarnok felé, 2 1/2 önyvi távolágra attól, hátsó része avveggel elrekesztve, bal oldala, hátsósság avveggel fallal ellátva és a csarnok és temető felől oldalon nyitva.

Ezen terv különösen pártolatták a megköszöntö kényelem barátai által, bir azon ölményvel, hogy olcsó s különben sem tres gondolat, vannak olcsói; de mindemellett még sines elviek a tulajdonképi cél, melyet minden, az intézet emelésére, a társulat jövőképét éreklődő pártlan tagnak szívén kell hordoznia. Ezen terv szerint olcsó ez a czéltárlára való kilátás, s a mulatás a társulatra néve csorbitva van.

Vannak még mások, s ezek sorába tartozik csekélységem is, kik az elősorolt tervet mind elvetve, egy a külső vagy előkertben szabadon épült nyári termet ohajtanák.

Egy nyílt nyári terem a külső kertben,

a mellett, hogy fejtelenevye őrösöb, sokkal is szebb és kellemesebb volna. mer kint is, ebben az élektében, mely most annyira elhanyagoltatik, lesz feltalálható igazi élvezése a szabad természetnek.

Itt remélhető a jövőre is sok előny, itt lenne a multó közönség zavarára és a multó idő alatt észközelítő az egész építkezés, mely azzal a jó tulajdonsággal is bír, hogy csak 2500 forint kerülhetne, s így először a főnevelő teremt bármilyenként. És ha építünk most egy jó előző, jól felépített, főszerkezeten nyugvó és szabad álló ténchezőlésé et, jövőre azt a szükség és módhoz képest, mindig tökéletesíthetjük a biztos az az előny, hogy fölösleges költséget nem okoztatunk.

Ajánlom ezen nézetemet a ma vagy bármikor összejutendó s végvárnyes határzárásra hivatott gyűlés becses figyelmébe. Őszén nélkül tisztán csak a jövőde jövőjét tartván szemem előtt, terveztem és írtam a mit írtam.

Cuccieri Alojzo.

Levelezés.

Ászód, 1871. június hó 19.

Tisztelet Szerkesztőnk!

Csongey Gusztáv úrnál meglepetésemre „Vác” lapját találtam, azt érdeklő olvasom, s mintúgy az Aszódik tartjuk magunkat Vác által leginkább érdekelteknak az egész kerülésben, reményem, nem veszi rossz néven a t. szerkesztő, ha kedves hatilapjában egyezt-mást mi is közlendünk magunkról, *) hogy legalább egymástól néha napján valamit meg tudtassunk. Így:

Izidor is a tegnapi napon nagyon kedélyesen mulattunk az idevaló olvasóegylet által rendezett jubileummal; az őrözegek kedélyes társalgása, a fiatalág fesztelen táncza, s valódi élvezettel hallgattok „Berkes Lajosok”

*) Teljes örömeim adunk tért becses közleményeknek, valha vidékünk számára egy rovattal kellene ki nyitni elvárásunk érdekeltsége miatt. Szerk.

nyirejtijének hangjai tették e napot rednek névze szokott „Örömvölgyi” mulatóhelyünkön kint a szabadban érdekessé és élvezetessé, hő szórakozást kedvelő vidéki vendégeink is úgy látszott, nem bánták meg, hogy hozzájárulj szerencsénk lehetett, — de sőt Pesti ismerőseink is nagyon jóljótzatot magukat köztünk érezi.

2. Az aszódli takarékpénztár folyó hó 25-ikén tartandja évi záros közgyűlést, s ekkor ismét több rokonszebbi érdektársainkat fogunk találkozni.

3. Az aszódli algymnasiumban a szigorlatok jövő héten fognak tartatni, s a végűti egytittelt napja ezen iskolai évben, vagy is régi nevű monda, az examen folyó hó 26-kán leend, mikorra birkit is szívesen látunk.

4. Városunkban feltűnően nagy az építkezés, alig van utca, hogy vagy házjavítás, vagy újból kezdett építés ne történne, egyremra keletkeznek a csinashabnál csinashab s nagyobbra terjedelmű házak, melyeknek díszes külseje nagyban emeli Aszód városias színezetét. Legszebb s legtekintélyesebb ezen újonnan épített s épülő házak között az „első magyar általános biztosító társaság helybeli kerületi ügynökének, Prém Lajos urnak ujjon épített háza, mely két egymást keresztező országos út egyik sarkán lévén, a városnak valóban díszére válik. — Különben az itt egy pár éve épült „Első magyar répa cukor gyártási társulat” gyára is nagyban szaporítja épületeit. A versegh-váci országút építése pedig a közlekedés és forgalomnak ád nagy leuduletet, mely utóbbinak építkezését járási mérnökünk az úz Varsányi János ur fiatal erővel iparkodik a szó szoros értelmében előre segíteni, illetőleg Aszódtól Kartalig, s Ikladtól

Mátásig mielőbb elnyujtani az általa nyújtott munkát regcei köves országúttal.

Cseuge István, városi hítes jegyb.

Liptó, 1871. jún 18.

Tekintetes Barátom iram!

Mar csak elmondok ahogy in azt akor gondoltam magamnak, mikor in a feleslegemek nagybatya szogorasoznya unokatestver haza ferjének a komajta latogatasa meghatarozotnam magamat, hogy ale csakaj! — Én mint az enyim familiaja strali meguziek az a Vaez város. — Elgyutnam, sokat jartam a labjain, mozt a vasgözös mig nálunknál nem futyj. — Az enyim komaja, a bratyji Jano meghuzozolta engem a városba, mitogata a sok utjat, amelyik mar csakiszja. — Elvitte engem azt a hazba, hól puskbál lovik. — Sak niktam, sak, banultam sak sem itizis nem latam. Kirdezek az enyim bratyjajt, hat mirt rontjak enyi puska-lapor mikor in mig egyet izis nem latam, ami valakit luj. — A bratyji mondja ale hibaj! trifaljak iz, majd maskor lovik mozt tanuljak, hogy kel a puskat laturul elire elsitany. Aha! most mor irtek a oszió!

Majus volt jubileum! fura de in mig izis nem ezt kardtem, mit csináljak, hanem hova menyünk?

Hat hova? hat a szabadba, hat mirt nem mondja a freyba, Jo mulatnak engem, csak majd felvidétek engem, egyik is monta „szó” musik monta Pi Petykó! Sola in a a enyim patriahaja any izi nem latom, mint itt aba a freyba.

Gyuttem hazra a lo részeg vot, nekí mente az arokba, in ugotam a gödörba quittek voltunk.

TÁRCSA.

Klotilda és Iván.

— Beszély. —

Látjátok-e már lealkonyodóban, — egy hegy és völgyekben változó vidék tisztán kedelő egy alatt, a junilus nap arany sugarait? De!én forró meleg, — tikasztó égő fényvel, lenyugvóhely-ly szel. El-elhaló pirkodással tekint földünkre vissza, mintha mondani: látalak, hogy emlékeimben magammal vigyem köpedet.”

Mit elreglünk, lilyemkét itt a szerelem. — De!én mezes tiszul ragogy, s midőn a végén, eynyzni kezd, akkor is emlékeivel halál a sirta.

Iván szerette Klotildot. — Szerette az élet fiatalágában lángoló tiszta érelelmel, — úgy, miként a sziv csak egyszer szerethet!

Tudjátok-e mit tesz igazán, lángoló érelelmel egyzer szeretni? Oh, nem! — Hányan vagytok léteiben gazdag, — s mégis ez érelelmel oly szegény gazdagok. — Hányan vagytok oly élvsóvár s csapán érkeki lények, kik előtt a szent titok örökre fette van?

Ne mond ki a szót, — boldogtalan! Hogy csak klotiló ábránd, csak érelelmesség, s neveltség a szerelm. Ne mond, mert ennek tikasztó heve, parányi lényedhez nem közelít. — A kábultság, mely örület rohanaival olykor körülveszi,

s egy pillanatra önkívületbe hozza lelketek, — ez mindemajl. — Új kép, — keesletesebb a régen, — feleltéte veled a multat fájalmival, mit nagaddnak hívd.

Iván, — a nemes lelkű soha ki nem alvó szerelmével szerette eszménykedni. Klotilda, élte szerülő tavaszán szép, áde, kedves, mint lalajnalba a virág. — Fekvőn nagyogó szemében az egyszerű gondolatú magasabb, az isteni homol. — az emelkedett ére minden vonásán a női lények legrikább s legújósabb tulajdona, a mely é valódi érelelm tiszta tükré ül, — olyan ó, mint angyal, kit az ég azért küldött le hozzánk, hogy velök, értek, — tanuljak meg imádni őt.

Iván, — szerény, komoly férfú. — Vonásiban derült. — Hasonló ez az arca óndothoz, mely nem rajzol magának zines képeket, s nem ül a barna hajfirtók közé, s egyetlen vonzó ereje nem csupán a szép, — napharította arc, melyen ha örömet — pillen a szem, tekintetétől retteg az állvalóság — Kora nem hajlott vénség, de ifjan is, már ösznek mondható, — keresztültét sokat, esálotott az embereken hogy tanujjon állhatatos maradni jók hitében. Kedélyvidám, gyákran, mint a himpórtó feltó virág gondolatlan öszszomul, hogy a vihar ne tépje szét reményét.

Iván már nős volt. Ismeritek-e e helyzetet, midőn egy férfú azt mondat-

játok, hogy ennek neje van? Bizhattok-e önmagatokban, — midőn árván látjátok bolyongni az érdemet. — Istentagadónak tartadjátok-e a szívet, mely ott sem szakad meg, ahol más az érelelmehozzó elvész, megsemmisül. — Igen, — Iván nős volt, mint sokan közleket. — Nos volt sziv nélkül, becsületből, polgári kötelességből; de nem szerettet.

A sors megbosszulja magát. Iván nem szerettet, viszonzzerelmet sem talált. — Az egyszerű lélek a krisztály gondolatot nem ért meg. — Az óris világgóság a gyász-lóság sánt, s nem szokja meg. A bösz roham és indulat, — érelelm, gyöngéd kelmelelt arumokra soha sem juthat.

Vessétek sárba a gyúmatot, tiporjátok szét legyözebb részét. — Ezer darabban is gyúmat maradj. Töröld le a moskót a szívetvért darabról, illeszd méltó helyére gyászza a többi drágák közé, minél tovább eszolod, annál szebben ragogy.

Ilyen a lélek. A sok próba és esálotás után megfisztul, mint nyári zivatar után a levegő. Hízasság, hűvösítés, isten dolga. Ez egy találó közhézés. — S valjon, ha a harzóbb dicsően visszártat vitének oda nyujthajtuk a habért; az ettellet kidőzt, szüveletelt halandó nem érdemel elismerést?

Nem! Talált az én, mert a szerencsétlen emberiség, mint társadalom, csak redent ismer, és érelelmek tipor!

A
amusiye
gondolt
lyk tot
karmoz
nyul in
(Gy
ket, a t
niztem,
tam ol
sebb vo
jának a
H
deus av
Ar
volt, so
zo vony
ki se n
ki so n
egy duc
is ugorj
is hulló
megmu
összeve
hemper
azirt r
esztánk
A zember
De
riab, m
maja, m
Te
maskor
— mert
hat maj

H. H. az esküvő zelen nájlede de lenaszó

hogan kedizem, és ite megfitelem telegtem azon közt

Iván
H: men l
Elv
szokét v
pokat, é
lány Klot
Nán
ha dithal
egy cessen
san, lass
remény.
dát elősz
egy veszt
Meg
relem, a
hez,
igazivó
föltett kin
Ugy
szava, ki
— mint:
Egyik
találkodik
mindenk
natát, h
Iván
Környezet
mért és n
A b
a lány sz
rind.
Az

altala
országig.
ny.

A komasszony mondja „comment
amuseur vous vous moussieur” esojeto
gondoltam neki hangosan, in magyarsa-
gy tot vagyon, jaszom uherzaki, mit
larmaza nekem nimetül. Mouts franci-
ajul in mig izs aszobok nimetül.

Gyutnem varosba, nitem a szipe-
ket, a toje pekyne! bamulamt elnyem,
nitem, a cifferballat, ha moj duse! la-
tam olyan fivisz szemu, a ki fivise-
sebb vot mint Svatiopolj lova patko-
janak a szogi.

Ia az enyim Zecna lujja, quod
deus avertat! pofon utyi eucmet.

Ami nekem feltunte egy mulatsag
volt, sokan voltak azok, akik azt a liz-
zo vonyo muzsikait huztak, osztan senki
se nem tunczolta.

Nalunkül, az enyim patriaba, ha
egy dudás bele orritja dtulaba, harmas
is ugorjak egyszerre a szobaba. — Most
is hallok a „cic kozos kozena.” Jol
megmegtalam kiabaltam a morkaba,
aszszertem a labajat az — asztal alatt,
hemperegtink anyira ortuntink, de
azirt mig izs nem elvesztetink az
eszintok.

A bratyji Jano derik zember, jo
zember in izs azt mondok.

De sag gyujton alba az enyim patri-
aba, ahol in kialtok „ilyen baratsag”-
majd mutatok in izs neki.

Tekintetes baratom Uram! Ia
maskor is ad megint egy folians papir
— mert az enyim irolada otthon van,
hat majd irok in sokat.

szalagos szolgalja,
Nobilita Petyko.

U. i. Haem az nem lattad az zapad sono
az eskivt tarajit lemozakolja orzagy, hanem lepi-
zelem nijen muzsika megvot az; nar akarnakodni,
de lemozakolja nokeim.

Ortomul megrum zenyim észreveteltek,
hogyan kell a vacsi kis vacsi vanot az azo vanig
utazni, az aztart is megmondogtom menyit van
iz megittott zenyim kocsi helyett az maskor,
felegetem arra is menyit kulonbseg van,
azon kozott mig ez utas a Hima-Szombaltol a kis

Irodalmi rovat.

Tobbször vetünk már alkalmat, hogy
lapunkba a legnagyobb képes szépirodalmi
lapról, a „Stegoraszág és a uszegedj”-ről
megemlékezzünk; most annál is inkább te-
hetjük azt, mert itt az előzetési idő s mert
ajánlásra késett az előtűnt fekvő II. évneg-
vedyre szülő gyönyörű mlap. Ha e lap ma-
gunkodás, ígygeztetett tekintete vessük, ér-
köselei kötelességünknek tartjuk úgy a szer-
kesztő, mint a kiadók iránt elismerésünket
nyilvánítani, kik a közönség minden igényét
kiesleve, azokat kielégítik, oly számokat ka-
pottak közre, melyek indalmilag és minő-
sítetleg hazánkban eddigéig versenyzőre nem
találtak. Azt sem hagyhatjuk melőzve, az hogy
még más vállalatok idővel lankadnak, az nagy
előzetesekkel bír, fáradhatlan erélyvel nagy
dózsát s minden egyes száma új meg új ere-
ményt tanúsága. Tapintatoságnak rójuk fel
azon körülményt, hogy a II. évnegvedyre
Jankó János kitűnően sikerült genre-kegét: „
A molna alatt”, választották jutalomké-
pül. E mlap előttünk fókusz s bennünk
váltatni kielégít. A III. évnegvedyre szánt
mlap: „Szigetvár végyerezei”, a sájtaban
közönségszeretettel találkozik, a mi nem esola,
ha tudjuk, hogy Münchenben élő kitűnő
festész hazánkfianak, Fehér Harczkét műve.
Csak kötelességünknek tessük tehát, midőn
e lapot a nagy közönség pártfogásába aján-
ljuk. Évnegvedyre 2 forint ilyet a kül-
föld sem állít elő.

Angol nyelvű levél szerinti öm-
oktatásunk a kitűzött megjelent. mánt
már jeleztek, e kitérő szakmavet Pecenyei
Nagy Sándor írta, kapathó így. Csáthi Károly-
nál Debreczenben, egyes levelé ára 80 kr.

Kis újság. Egy ügyesen szerkesztett
csinos képekkel díszített gyermeklap előze-
tési felhívást és egy mutatványzásmat
kaptak, előzetési ár egy megvételére I f.,
ajánlunk közönségünknek.

Szineszet.

Aradi Gerő színmű társulata „A
már alszik” vigjáték és „Szép Galathea-
mérték” előadását mondhatjuk meglepő
sikerrel kezdték meg városunkban működe-
vő vacsi vanig, az aztart, amikor a kis vacsi vanot az
vaci vanig szüsz megkezdik, zaterozat!

Petyko.

sét. — Helyi közönségünk egy része előtt,
azon még ismeretlen és újnak nevezett
színművek oly hatással össénkötök, hogy
ak vagy a mint halljuk, Aradi úr a hélet meg-
nyitásával meg fog tudatkozni vallani, az az,
nem fog mint a vadárnyaj Vén bakancso-
k előadások áres hárs előtt játszatni. —
Megerősít jobb hitünkben a repertoire, mely-
ben majdnem kivétel nélkül a legnagyobb szí-
nművek előadását inauraválja. — Aradi úr
bölcsen eszelezkzik; egy ily, a műkedvelők
működésére által is izles dolgában elkényez-
tetett publikum megkívánja az évsővegy,
kereskedő előadások, s mit örömmel on-
statállatjuk, hogy Aradi úr társulata csak-
ugyan megfelel a fővárosi lapokban emon-
dott méltányú díszretek. — A színi sze-
mélyeztet előadásai correctek, mit „Ilaszos
szegyszer az anyósok ellen” I felv. vigjáté-
k. „Variaz hegyvéri operette és — A
pénzügyminster jobb kezes színművek elő-
adásában minden egyes szereplő tap behizo-
nyított. Feltesleg sok díszretek rakni e
kedves társulatra, s füllepésk pártfog-ita-
tásit hosszabb inajánlati, — bizonyítsa be
a t. publikum pártfogásával azt, hogy mű-
ziséssel bír. 1-1-2.

Kisvárosi notabilitások elől nézetei,
összegyűjti és koronként kiadja

Majors Perke.

Nr. 1. Széld össze udvarod szemétyét,
vagy eszledig építve a kiásott sártoemet,
horold ki által mellé, és kész a leggyöngé-
debb járda, — kísértés csak meg, és ha
nem vagy eszledig valamilyen aradalom kor-
mányaözis, úgy kérj re szabadalmat.

Coisziár.

Nro. 2. Sajnálod az uszodatulajdonos-
nak a 20 kr. díjat? úgy jalkod be szentes
hoimádát, add azt szolgádnak, vilesed el véle
a fűrőhegyig, és menj utána a fűzesbe
fürdeni.

Nro. 3. Eszdeh jüt valamely egyletek,
hogy gyuhnyót a la Rátót borsón két
üillet tovább tolatja? és te vállalkozni, és
geschettel csinálni akarsz? úgy választás
meg magad fo. — akaron mon-
dani — — minek no? —

Alzer.

Nro. 4. Száz harmincz forint Fil . . .
— minus száz tíz forint Mül . . . — minus

e on-
lyon-
tart-
meg,
ívész,
volt,
nel-
; do
Iván
alálit.
látlat
gyar-
re-
kob-
orjá-
toban
ot a
váz-
es-
saló-
vatar
Ez ha
oda
dótt,
és?
rt a
lom,

Iván emelkedett szellem, ő szédítépte
Him lenzácsit és ismét szabad.

Elvájva éj, távol a nótól, kinek sze-
szédjét nem bámulhatt. — Elvájva éj na-
pokát, éveket ott, a hol az angyalléki Ily
Klotild lakott.

Bámulatosan szép a férfi gondolata,
ha áthálak a zajgót élet fölé, halálánál, s
egy esendes révéhez jut, a honnan — las-
san, lassan ismét visszaszál lelkehez. — a
remény. — Így volt Ivánnak, midőn Klotild-
dát először látta, s imádni tanulta benne,
egy vesztett éden után, — az élelet.

Megváltozott, észrevélen lopózott a sze-
relem, a komolygóló férfi vértézett szívét
ke. — Ő szeretett s az érzelmek mint az
igazhívó a rejtett titkok, köztöben érzé-
kelt kincseit.

Ugy van; haem igaz: marad a bölcs
szava, ki mindent könyökből hiszt eltitkolni,
— mint azt, hogy szeretünk.

Hegymás nélkül is, egymás tekintetében
találkozik a zajtól élet fölé, halálánál, s
mindenki világ. — elmondja örömet és bá-
natát, hogy csak ő érte meg.

Iván szeretett, sokáig, végtelenül.
Környező élet néma titkokban rejté érzelm-
eit és nem hiában.

A búskéferi férfi meghoghatott érzett, s a
lány szerelmét többre beülte az embe-
rét.

Az érzés általváltozik, s ha szembe-

szőlőből szívólvad az óles gondolat — fel-
gult a láng, magasbra lobban.

Égy lón, — de oh e légzót az emberi
ész hideg irigy keze egy pillanat alatt el-
oltotta. — Klotildnak nem szabad Iván-
szereit, mert ő már nos volt.

Okos bölcsesség, emberi tudomány kor-
látzó meg hit a napot, hogy ne jöjjen reid
cigeto sugára; fégy csodát him szerető szív
igaz érzelmével, s nagyobb lehetsz, mint is-
tent képelem.

Iván megtört, özönten lelke meghajlott
sorsa előtt; de meghálni még erős maradt.

Ugy éj, az éjett sobból vérzom, mint
Prometheus, a szikla lenzácsit.

Egy vándor utas pilen a lejtőuton
ott alant, hol a júniusi nap a hegyok ormán
leáldozott. — Kiseri a napot. Ő is csidálni
vígy sugárával. A vándor, Iván szelleme. —
Még, szánál, hogy lelke nyugtot, enyhét
találjon. Felébred nem bír, mert enléke, és
és szíve még dobog!

Lantos.

Bolondok háza . . .

Bolondok háza e világ? —

Hogy egy mámor balga fénye

Környezze az embereket; —

S képzelt jó minden remény!

Vagy esztelenek kit nevez? —

Azt-e, ki magát ántvta

Merev üvegnek képzeli,

S egy világrt sem mozdulna?

Azt-e, ki má trónon ülve

Okos parancsot osztogató;

S holnap már koflussza leve,

Le verte egy bis hangulát!

Azt-e, ki magát boldognak

Hisz, — feled jelent, — s jövót!

Átvadta magát álmának,

Mi sem háborithatja őt!

Azt-e, ki hő szerelmében

Angyalnak véli kedvesét,

És egy csaldóba vetén

Feldobozza önéjét!

Bizony! bizony mondom nektek,

E sok közül választani

Nagy tehatat, — bír kísértésétek, —

Néhes leend osztálytök!

Antiochus.

De mégis! ha mint szerelmem,

— Önnagad földlőzandod, —

Ekkor fjt csak eszledig!

— Örütségig boldogod!

száz forint Fil... minus huszonöt forint és egy gabelfrústók Cac... — e quale könnyű szállítás; — e négy esmeretlenly kötött egyenetlet (acquaio) megfektet ajánlja a váci Lehman.*

Közgazdászat.

Kenyer töretlen buzából.

Egy kissé elkésett volna az, a ki a világot most akarná megintani, hogy kell a kenyeret sütni, de ha elgondoljuk, hogy kivált a nagy városokban hányszor vagyunk kénytelenek rossz, zivizós és keletlen kenyereket megemésztelnünk, igazat kell adnunk az angoloknak, a kik azt mondják: „Never to late to mend” — jobbitani soha sem késő.

Az angolok arra tanítanak bennünket: hogy a buzát megörölni felesleges, hanem úgy kell belőle lisztet készíteni, mint a hogy utjabban a festéket csinálják — szétválasztás nélkül! Nincs szükség tehát többé malomkévekre, pítlis zútkokra, a zsarolás s a vámuloralom végét érte.

Az új rendszer egy Scille nevi francziának a találmánya. Ez azt mondja, hogy vestyani elemzések után a buzából csak 4% emészthető, a többi 96% tehát felhasználható; miután pedig a malomok csak 80% lisztet szolgáltatnak, nagyon világos, hogy a többi 16%-tet általuk elveszítjük. Scille ezek 16%-tet a következőkép igyekszik megkaptatani:

Először a buzát tisztára megmossa, megszáraztatja és egy reszelőformájú hengerben úgy feldolgozza, hogy annak külső hátrányos ritóka leválék és csak a belső finom — az

*Mi megfektettük, úgy-e ez a szó: G. e. c h e t e ? Szerk.

emésztést nem akadályozó — héj marad meg a buzán.

Másodszor a buzát beáztatja, minek folytán az megdagad, silyban 60—70 százalékos nyert és a benne lévő festékanyag a vízben felold. Hogy ezen eljárását sietségese, különösen hogy annak kiforrását elősegítse, a vízbe egy kis szőlőcukrot vegyít; — végre:

Harmadszor ezen buza — mely oly puhává válik, mint a vaj — két henger között szétöröszöljük és a szükséges sós és mintegy 10% vízmennyiség hozzájárulását megadgaszatják. A buza hátrája a fenti eljárás mellett úgy olvegyül, hogy az a kenyér fehérségére befolyással többé nincsen. A megdagasztott anyag most már a közönséges tézslához hasonló, csak kenyér-formát kell neki adni, magától szépen meg is kel, csak a kemenczerő van. Ezen az uton igen szép és izletes kenyeret nyerünk és nem vagyunk annak kitéve, hogy a molnárok a szép buzát rosszabbal kicserélik vagy szokásuk szerint jól megvámolják s azonellil a tápértékéből 16%-tet javunkra megkaptarítanunk. Minden tiszteletünk mellett a kenyérsütésnek ezt a módját is megkísértenék.

Bihar.

Vác, jun. 23. 1871.

D. B. A kül és bel gabonapiacok lanyha forgalma miatt a gabona árak mintegy 10 krral leestáltak. — Nagyobbszerű vásárlások a közel álló aratás és kellő gabonamennyiség hiányamiat nem történt, egyébként heti forgalom 6500 mérőre megy, az árak tekintetében: Búza 450 vm. vaspályán átsátót 5 ft 72¹/₂. — Rozs: 1000 mérő B. Gyarmaton átvéve 80 font 3 ft. 15. — 1000 mérő 80 font helyben magtárba 700 m. 80 font 3 ft 37. és 360 mérő 800 3 ft 45 kr. a hajónál átvéve adott el.

Árpa 1000 mérő, sőt gyár számán B. Gyarmaton átvéve 72 font 2 ft. 70. — Rozs, mérő 70 font 2 ft 65 kr. — Kukoricza 300 mérő jó 3 ft 42. — 250 m. hibás 80 f. 2 ft 80. felében azonnal, félben két óra fizetve adott el. —

A máj hélvadásr (sékely behozat) miatt Búza: v. m. 5 ft 40—5 ft 50. — Rozs, 3 ft 20.—3 ft 30. 80 font. Árpa. takarmánynak 2 ft 40—2 ft 60 kr. — Zab, 2 ft 20—2 ft 30 kr. — Kukoricza, 3 ft 20—3 ft 40. 80 bécsi fontra adott el.

Sakkfeladvány.

Lóugrás szerint fejtendő meg. Gyönyörfi Géztől.

mert	bé.	dri.	dü.	mé.	egy.	min.	szer.
száll	nok	sze.	egy	ga	ve.	ben	hölgy
se	nál	re.	sze.	rály.	den	a	vel
rész.	ér.	ki.	leg.	kö.	gyöngy	a	a
jé.	sziv.	ve.	nét	mén	rész.	nyé.	mely
fil	vét	ra.	vét	vö.	nö.	sebb	szen.
y.	há.	me.	rész	ke.	min.	köny	nek
a	ga.	tól	den	leg	é.	de	háj

A jelen számban közölt rejtvény megjelölés körül kiábrótt elad megjelölés B. Köztárs. József arcképeit nyeri jutalmát.

Felolós szerkesztő: ÉLÍASSY GYULA.

H I R D E T E S E K.

SKULTÉTY MÁTYÁS.

Az uradalmi igazgatóság épületének át ellenében levő és a Szerescsenhez ezimzett vegyeskereskedésben valódi

Naszáli 1868-iki, Somlai, Magyaráti, Villanyi, Kőbányai, kijűnő minőségű borok pintes és itészés üvegekben, továbbá: Ásvány vizok, u. m. Roicsi Parádi, Szulini, Szántai, és mindenféle kész olajfestékek kaphatók

Árverési hirdetmény.

Folyó év jul. 2-án delutáni 2 órakor **Rátóthon** az uradalom udvarában különféle butor és konyha szerek, a többi ígérnek eladandó léssen.

Hirdetmény.

Vác, a káptalan utcában, 1414. szám alatt levő, a csillag-térré nyíló ház szabad kézből eladó. Értekezhetni alólírt tulajdonosnál.

Özvegy Hanusz Lajosné.

Klein Ignác

tisztelettel jelenti, a t. cz. helybeli és vidéki közönségnek, miszerint ő a sáros utcában Tóth András féle házbán, egy jól felszerelt

vas, s sókereskedést

nyitott; minden törekvése oda irányul, hogy a t. cz. közönség minden igényeinek megfelelőhessen, becses figyelmüket kikérve.

tisztelettel
a fentebbi.

Kiadótulajdonos: Elíássy Gyula.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. ipairnt. gyors sőtőján